

det har den store virkning, og vi synes, at det de steder, hvor det måtte have virkning, er en usympatisk virkning, der i forlængelse af regeringens generelle politik er med til at omfordele, så de, der ikke har så meget, skal betale summer til dem, der i forvejen har været voldsomt begunstigede i det her liv, og som også vil være begunstigede i alderdommen.

Hvis nogen er i tvivl, om det her billede holder stik, om det er et fortegnet billede, så ser vi meget frem til udvalgsbehandlingen, hvor jeg er helt sikker på, at udvalgsspørgsmål vil kunne bekræfte det tilbagetrækningsmønster, der hedder, at mennesker, der har slidsomme job, trækker sig tidligt tilbage, og mennesker, livet har været nænsom ved, trækker sig sent tilbage.

Kl. 16.25

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg tror heller ikke, vi skal tale os helt forbi hinanden, for jeg tror, at SF's ordfører har ret i, at hvis vi ser på dem, der arbejder i dag efter deres 65. år, er det selvfølgelig ikke dem, der har stået ude i en grusgrav hele deres liv. Det kan vi være helt enige om. Men sigtet med det her forslag var jo, om ikke man kunne gøre det lidt bredere og appellere til nogle nye grupper.

Jeg spørger SF's ordfører, om han er bekendt med den undersøgelse, som blev offentliggjort den 23. januar 2004 i bladet Urban, hvor de adspurgte borgere svarede på spørgsmålet, om de ville gå på opsat pension, om de var interesseret i det. Der svarede 36 pct. af alle adspurgte, at de var interesserede eller meget interesserede i den her ordning. Er det en Matthæuseffekt?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det synes jeg vi viser, når vi får de tal frem, som udvalgsbehandlingen vil vise, nemlig hvordan tilbagetrækningsmønsteret er. Der tror jeg, at hr. Flemming Oppfeldt må medgive, at mennesker, der har haft de slidsomme job, alene på grund af sliddet er nødt til at trække sig tidligt tilbage, og det vil de også fortsat være.

Det, jeg synes også må skurre lidt i Venstres ører, det ved jeg ikke om det gør, er jo, at det dermed bliver dem, som har haft de mest slidsomme job, der kommer til at betale en ordning, som suverænt bliver udnyttet af de i forvejen velstillede, også pensionsmæssigt velstillede.

Det må ses i forhold til tesen om, at man ikke skal give endnu flere ydelser til dem, der har

meget i forvejen; det er en ofte fremført Venstretese. Man må sige, at her kommer man til meget præcist at flytte ydelser over til mennesker, der i forvejen har meget på grund af tidligere høj løn, høj pension. Derfor forstår jeg ikke helt, hvordan det harmonerer med den generelle tese.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Forslaget går jo ikke ud på, at man skal begynde at donere en masse penge til borgerne. Forslaget går ud på, at man appellerer til borgerne, eller at man spørger: Hvem har lyst til at give en ekstra hånd med til at skabe nogle flere værdier i det her samfund? Hvem har lyst til at give en hånd med til at skabe den service, der skal til, når vi er flere, der bliver ældre om nogle år?

Det vil sige, at der måske er nogle, der har nogle kræfter, som kan bruges, som kan nyttiggøres. Det bliver hele samfundet jo rigere af. Det er jo ikke en overførselspolitik sådan i traditionel forstand, vi her taler om.

I øjeblikket er det sådan, at hvis man giver en ekstra hånd med efter 65 år, nedbringer man jo faktisk tilsvarende sin pension.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Men der er jo samfundsmæssige penge i det. Det er jo grunden til, at lovforslaget selv omtaler en udgift på 100 mio. kr. Det kan man have mange forskellige gæt på, i øvrigt også med en ny beregningsmetode, nemlig at skatteindtægter må indregnes, når man stiller udgiftskravende forslag. Vi vil selvfølgelig notere os i SF, at den beregningsmetode fra nu af er gangbar i forhold til Finansministeriet, det er nemlig helt nyt.

Men selv med alle de forudsætninger lader det sig ikke benægte, at det, man fra nu af indfører, er en ordning, hvor de mindst bemidlede i samfundet, både økonomisk og i forhold til nedslidning osv., kommer til at betale ordninger til nogle af de mest velstillede, der måske alligevel ville blive på arbejdsmarkedet.

Så synes jeg, at der er en anden diskussion, som Socialdemokraterne har rejst, og som vi også fulgte op i sin tid, da vi rejste forslag om, at man skulle have lov til at tjene ved siden af efterlønnen: Hvordan får vi mest mulig tilbagetrækning for pengene, om man så må sige? Hvis nu vi vil give penge til det her, hvordan placerer vi dem så mest præcist, så vi opnår det, vi helst vil?